

ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต่อพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาววีณา ลาภจตุรภุช
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในจังหวัดสงขลาต่อพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 และเพื่อสำรวจข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และใช้การสัมภาษณ์ประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาความถี่ ค่าร้อยละ และรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจัดกลุ่มประเด็นปัญหา และสรุปผลการวิจัยในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต่อพระราชบัญญัติฯ ผู้ศึกษาแบ่งประเด็นข้อกฎหมายที่ศึกษาเป็น 15 ประเด็น ได้แก่ อายุใบอนุญาต การแบ่งประเภทใบอนุญาต การวางเงินหลักประกัน บทลงโทษ เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ทั้งผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เห็นด้วยกับบทบัญญัติของกฎหมายเป็นส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยเพียง 1 ประเด็น และมีประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่แต่เห็นด้วยในเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำ คือ มีผู้เห็นแย้งจำนวนไม่น้อยซึ่งมีเหตุผลที่นำมาพิจารณาอยู่หลายประเด็น จึงขอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ประเด็นที่เห็นด้วยที่สำคัญ ได้แก่
 - 1.1 เห็นด้วยที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้แก่นักท่องเที่ยวมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทาง
 - 1.2 อัตราการจ่ายเงินค่าบริการนำเที่ยวคืนแก่นักท่องเที่ยวที่ได้ชำระเงินไว้แล้ว แต่ไม่สามารถเดินทางได้ อัตราตามที่กฎหมายกำหนดเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

1.3 เห็นด้วยที่กฎหมายกำหนดให้มีกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวเป็นเงิน
ทรงจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

2. ประเด็นที่ไม่เห็นด้วย มี 1 ประเด็น ดังนี้

2.1 ประเทศไทยจะเปิดเขตการค้าเสรีว่าด้วยการค้าบริการในปี พ.ศ.2558

3. ประเด็นที่เห็นด้วยในอัตราที่ต่ำ มีผู้เห็นแย้งเป็นเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างสูง ได้แก่

3.1 กฎหมายไม่ได้บังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์ใน
การเดินทางนำเที่ยวทุกครั้ง

3.2 ประเภทของใบอนุญาตมัคคุเทศก์มีมากเกินไป

3.3 กรณีมัคคุเทศก์ไม่ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐานการปฏิบัติ
หน้าที่ของมัคคุเทศก์ เห็นว่าบทกำหนดโทษสูงไป เช่น การไม่ติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์

3.4 กรณีมัคคุเทศก์ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต บทกำหนดโทษ
สูงไป เห็นว่าโทษควรเบากว่าบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์โดยไม่มีใบอนุญาต ควรแยกบทลงโทษ
ของสองกรณีนี้ออกจากกัน

3.5 ประเด็นวงเงินหลักประกันที่ธุรกิจนำเที่ยวต้องวางกับกรมการท่องเที่ยว
ควรกำหนดให้สูงขึ้น

3.6 การโฆษณารายการนำเที่ยวที่ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยแปดรายการ เห็น
ว่ากำหนดมากเกินไป

3.7 การกำหนดให้มัคคุเทศก์ต้องนำไปส่งงานมัคคุเทศก์ติดตัวขณะปฏิบัติหน้าที่
ทุกครั้ง เห็นว่าเป็นภาระ

3.8 บทกำหนดโทษของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมทุก
สองปีภายในกำหนดเวลา ไม่ควรถึงขั้นเพิกถอนใบอนุญาต

3.9 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์ประเภททั่วไปตามที่กฎหมายกำหนดไม่เหมาะสม
มัคคุเทศก์เห็นว่าเป็นอัตราที่น้อยเกินไป แต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่าเป็นอัตราที่สูงเกินไป

4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายสรุปได้ ดังนี้

4.1 สำหรับผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีสาขามัคคุเทศก์ที่จะขอใบอนุญาตมัคคุเทศก์
ควรแก้ไขคุณสมบัติให้ต้องผ่านการฝึกงานด้านการนำเที่ยวในเส้นทางและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

4.2 ควรปรับคุณสมบัติด้านคุณวุฒิทางการศึกษาให้ต่ำลงสำหรับผู้ที่จะเข้าอบรม
หลักสูตรมัคคุเทศก์ต่างๆ เนื่องจาก บางคนจบการศึกษาระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด แต่มี

ประสบการณ์ทำงานด้านการท่องเที่ยวมานาน ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาจากมัคคุเทศก์เฉพาะ เป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป

4.3 ควรต้องมีการอบรมความรู้เพิ่มเติมก่อนขอต่ออายุใบอนุญาตมัคคุเทศก์ในเรื่องสถานการณ์ปัจจุบัน, ภาษาต่างประเทศ ประเพณีวัฒนธรรม และจริยธรรม จรรยาบรรณ

4.4 พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ควรขยายขอบเขตของการบังคับใช้กฎหมายไปยังอุตสาหกรรมต่อเนื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอื่นๆ ทุกชนิด เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจการขนส่ง เป็นต้น ไม่ใช่ควบคุมแต่เฉพาะบริษัทท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์เท่านั้น

Minor Thesis Title	Opinions of Tour Operators and Tour Guides on Tourism Business and Tour Guides Act B.E. 2551: A Case Study of Songkhla Province
Author	Miss Weena Larpchaturaputj
Major Program	Public Administration
Academic Year	2010

ABSTRACT

This qualitative research aimed to study the opinions of tour operators and tour guides in Songkhla Province on Tourism Business and Tour Guides Act B.E. 2551, and to congregate suggestions for improvement of the Act. The research subjects were tour operators and tour guides in Songkhla Province. Data were collected by means of questionnaire and interview. The obtained data were analyzed for percentages and means. Data concerning opinions and suggestions from the interviews were coded and categorized into groups of problems and suggestions for the amendment of the act.

To survey the opinions of tour operators and tour guides on the Tourism Business and Guide Act, the researcher categorized the aspects to study into 15 aspects of the law, such as the license duration, license categories, deposits and penalty etc. Data analysis revealed that both the tour operators and tour guides agreed with most of the aspects of law under the investigation. There was only one aspect that they did not agree with. There were some aspects of the law that most of the research subjects agreed for but at a low level of agreement, while many other respondents argued against them and these were worth for considerations. The results can be summarized as follow.

1. The law aspects that most respondents agreed with are as listed below.
 - 1.1 The tour operators must provide the tourists, tour guides and tour leaders with accident insurance during the trip.
 - 1.2 The reimbursement rate as stated by the law in the case that the tourists cancel the trip was appropriate.

1.3 The tourism funds are endorsed in the tourism act to be advanced to the tourists who suffered the tour operators' mismanagement.

2. There was only one law aspect that most respondents did not agree with.

2.1 The Free Trade Area (FTA) in services business that Thailand will commence in the year 2015.

3. The law aspects that most respondents agreed with at a low level but argued against at a high percentage are as listed below.

3.1 The tourism act did not require the tour operator to provide the tour guide for every trip.

3.2 There were too many types of tour guides license.

3.3 Some penalties against misbehaviors according to the Inspection and Control of Tourism Business Operators Committee were too harsh, such as the penalty for not putting on the name tag during the work time.

3.4 Penalty for the tour guide, whose license was retained, was too severe. It should be less severe than the penalty for those tour guides who worked as a tour guide without a license. The research respondents suggested that the penalty for these two types of misbehaviors should be treated at the different level of strictness.

3.5 The amount of down deposits the tour operators are required to put to the Tourism Authority should be raised.

3.6 The requirement for putting at least 8 items of details in the advertisement for the tourism trip was too many.

3.7 The requirement for the tour guides to carry the job order with them all the time during their work time was considered as an extra burden by the respondents.

3.8 The penalty against the tour operators who failed to pay the two-year business fee was considered too severe. The tourism business license should not be withdrawn in this case.

3.9 The wages for general tour guides as issued by the law was not appropriate. The tour guides thought that it was too low, while the tour operators thought it was too high.

4. Suggestions about the amendment of the Tourism Business and Tour Guides Act were listed as follow.

4.1 The requirements for applying for the tour guide certificate for the university graduates majoring in tourism should also include a training in guiding the tour in the target area and a sufficient length of time for training should also be required.

4.2 The educational requirements for enrolling for the tour guiding program should be alleviated. Those with the education lower than a university degree should be allowed if they had some experience. This requirement for a university degree would possibly hinder most people's chances to progress as a general tour guide.

4.3 There should be more training and more education in the areas of current issues, foreign languages, traditions and cultures, morals and ethics in the tourism for the tour guides before their license can be renewed.

4.4 The Tourism Business and Tour Guides Act should not direct only the tour operators and tour guides; it also should be enforced for other relevant businesses to tourism business such as hotels, restaurants, souvenir shops and transportation.